

Z DĚJIN NAŠÍ OBCE

Než přišli Němci, byly v údolí Moravy téměř všechny vesnice české. Ve 13. století leželo hodně půdy ladem a moravskému markraběti neplynul žádný užitek a to byl počátek německé kolonizace. Němci postupně osídlovali české osady a byli ochotni osídlit i horské, těžko dostupné oblasti.

Kde byl ve zdejších obcích postaven první dům, není známo, ale dle dostupných záznamů docházelo k osídlení německými obyvateli někdy v letech 1202 – 1238 v době vlády Přemysla Otakara II. za vydatné pomoci biskupa Bruna z Olomouce. Noví osídlenci německé národnosti přicházeli z území Slezska. První osídlenci přiváděli další osídlence a za to byly zvyhodňováni např. statkem, rychtou nebo byli zproštěni placení daní.

Rozvoj oblasti se zbrzdil v 15. století, kdy nastala těžká doba po husitských válkách. Husité byli v kraji po roce 1420, zničili hodně míst v okolí a vydrancovali mimo jiné obec Třemešek. Obyvatelé před nimi utíkali do okolních lesů, které malé husitské oddíly prohledávali a do zajetí brali místní lidi. Zajatci museli sloužit ve vojenských oddílech husitů.

V 16. století se hospodářské poměry rapidně zlepšily. To přilákalo hodně šlechticů. Pro zajištění dědice jen česky mluvícího bylo šlechticům nařizováno, aby své děti naučili česky podle jazykového práva z roku 1609. To se změnilo k horšímu po bitvě na Bílé hoře. Císařské vojsko se odbojným pánům i zde na Severní Moravě krutě mstilo. Jedno vojsko odešlo a přišlo druhé. Každé loupilo a kde už nic nenašlo, tak vypalovalo stavení. Následovala válka třicetiletá v letech 1618 – 1648, která nejvíce rozvrátila zdejší kraj. Zdejší lidé poznali bídu, utrpení a hrůzy války. Vypalování obydlí, znásilňování a loupení byl krutý následek válečného šílenství. Obce musely na válku přispívat dodáním mužů a peněz. 4.12. 1642 byly naše obce přepadeny Švédy. Muži, koně a dobytek byl sepsán a musel být k dispozici švédskému vojsku. Z dob přítomnosti švédských vojsk v naší obci můžeme v Loučkách za železniční tratí najít místo, kterému se říká Švédské hroby (dnes již zarostlé lesem). Během švédské války byly vypleněny i okolní vesnice: Třemešek, Brníčko, Sudkov a předtím i Šumperk a Frankštát.

Války zbrzdily na dlouhou dobu rozvoj kraje, přinášely nemoci a choroby. Cholera a mor se zde usadily na dlouhé období. Na památku moru stojí na konci Hrabšína směrem na Dlouhomilov morový sloup. Byli zde pochováváni lidé zemřelí na mor v naší obci, ale také ze sousední vesnice Dlouhomilov. Ještě v roce 1855 je ve farní kronice z Dlouhomilova zaznamenána velká morová epidemie. V tomto roce zemřelo na mor v sousedním Frankštátě 156 lidí.

Jednu z nejsmutnějších kapitol zdejšího kraje ve druhé polovině 17. století tvoří čarodějnické procesy. V Šumperku v letech 1680 – 1685 bylo odsouzeno a upáleno 25 lidí, z naší obce byli roku 1684 upáleni pro čarodějnictví manželé Goblovi, kteří žili na statku v Loučkách.

Mezníkem v rozvoji obcí ve zdejším kraji byl rok 1848, který přinesl zrušení roboty a od té doby postupně roste zemědělství a všechna odvětví života v našich obcích. Rok 1848 zasáhl i do správy obcí. Feudální vrchnost byla nahrazována státní správou a samosprávou. Rozvoj obce pak vrcholí na začátku 20. století před první světovou válkou.

Krátce před vypuknutím první světové války bylo započato s elektrifikací Hrabšína a okolí. Během války byla práce přerušena a teprve po roce 1919 s velkými těžkostmi dokončena. Do této doby se svítilo petrolejovými lampami nebo někde i borovými loučemi a svíčkami.